

Satunnaistettu tutkimus quadratus lumborum –puudutuksen tehosta radikaalin virtsarakon poiston jälkeisessä kivunhoidossa.

Andrus Kõrgvee^{1,4}, Erik Veskimäe^{2,4}, Heini Huhtala³, Heikki Koskinen^{1,4}, Eija Junntila^{1,4}, Maija Kalliomäki^{1,4}

¹PSHP, EKA, Tays, Anestesiayksikkö, ²PSHP, Tays, urologian klinikka, ³Tampereen Yliopisto, Yhteiskuntatieteiden tiedekunta, ⁴Tampereen Yliopisto, Lääketieteen tiedekunta

TUTKIMUKSEN TARKOITUS. Vartalon alueen leikkauksen jälkeisen kivunhoidon kultaisena standardina on pidetty epiduraalipuudutusta. Nykykirjallisuuden mukaan ultraääniohjatut faskiaaliset vartalo-puudutukset ovat osoittautuneet tehokkaiksi vaihtoehdoiksi¹. Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, onko posteriorinen quadratus lumborum –puudutus yhtä tehokas kuin epiduraalipuudutus radikaalin virtsarakon poistoleikkauksen jälkeisessä kivunhoidossa.

AINEISTO JA MENETELMÄT. Tutkimukseen rekrytoitiin radikaaliin virtsarakon poistoon tulevia virtsarakon syöpää sairastavia potilaita, jotka

satunnaistettiin kahteen ryhmään. Koeryhmän potilaille laitettiin moleminpuolinen kerta-QLB toimenpiteen jälkeen ennen herätystä (ropivakaiiniä 3,75 mg/ml, 20 ml/puoli). Kontrolliryhmän potilaat hoidettiin epiduraalipuudutuksella. Epiduraali aktivoitiin toimenpiteen loputtua ennen herätystä ropivakaiiniboluksella 1,5 mg/ml 1 ml/10 ihannepaino-kg ja jatkettiin infuusiona ropivakaiini 1,5 mg/ml, 2–8 ml/h. Kaikille potilaille annettiin leikkauksen loputtua ennen herätystä oksikodonibolus suonensisäisesti 2–4 mg sekä lihaksensisäisesti 1 mg / 10 ihannepaino-kg. Lisäksi potilaille aloitettiin säännöllinen pitkävaikutteinen oksikodoni ja parasetamoli. Lisäkivunhoidoksi

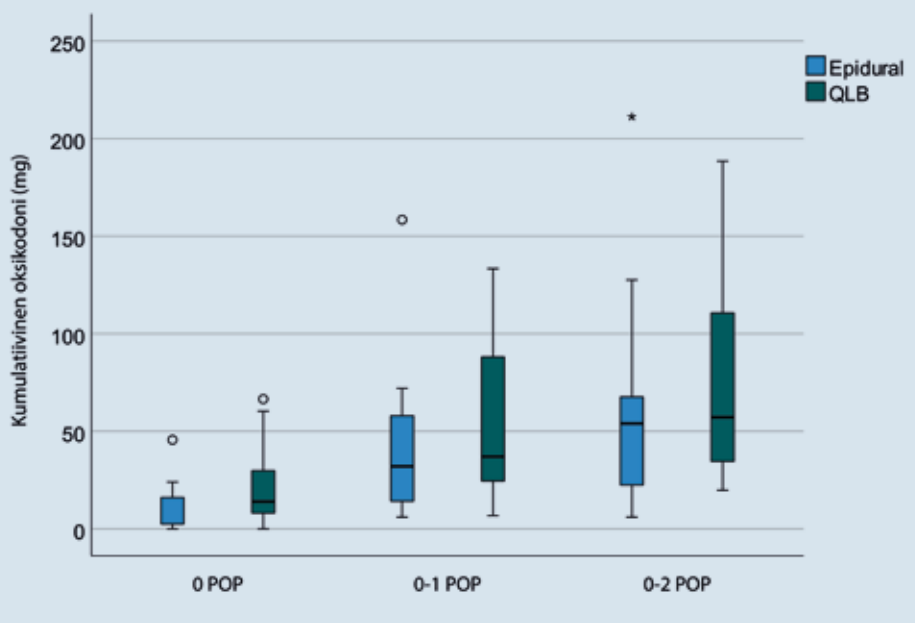
potilaille asennettiin oksikodoni-PCA-laite (kerta-annos 0,03 mg / ihannepaino-kg). Tutkimuksen ensisijainen päätemuuttuja oli 0. POP:na kumulatiivinen lisäoksikodonin tarve. Lisäksi 1. ja 2. POP:na lisäopioidin tarve tallennettiin. Toissijaisina päätemuuttujina olivat leikkauksen jälkeinen kipu (NRS) sekä pahoinvointi ja oksentelu (PONV).

TULOKSET. Tutkimuksessa 20 potilasta satunnaistui koeryhmään (QLB) ja 19 potilasta vertailuryhmään (EPI). 0. POP kumulatiivinen lisäopioidin tarve QLB –ryhmässä oli 14 mg (7,65–33,3) ja EPI –ryhmässä 6,1 mg (2,0–16,1) $p = 0,084$ (Kuva 1), mikä vastaavasti annoksin ilmaistuna oli 8 (3,5–15,5) vs. 4 (1–8), $p = 0,44$. 1. POP:na lisäopioidin tarve oli 25,3 mg (11,0–52,9) vs. 19,0 mg (12,8–43,8) $p = 0,784$ ja 2. POP:na 19,15 mg (7,90–31,05) vs. 21,0 mg (5,575–37,2) $p > 0,9$. PONV:n ilmaantuvuudessa ja NRS–pisteissä ei todettu tilastollista eroa tutkimusryhmien välillä.

JOHTOPÄÄTÖKSET. QLB- ja EPI-ryhmien postoperatiivinen lisäopioidin kumulatiivinen tarve oli lähes yhteneväistä. Myöskään kipupisteissä ja PONVissa ei todettu tilastollista eroa. Tutkimus vahvistaa QL-puudutuksen käyttökelpoisuutta vaihtoehtoisena kivunhoitomuotona radikaalin virtsarakon poistoleikkauksen jälkeen. ■

Viitteet

- Chin KJ, Lirk P, Hollmann MW, Schwarz SKW. Mechanisms of action of fascial plane blocks: a narrative review. Reg Anesth Pain Med 2021; 46: 618–628.

Kuva 1. Postoperatiivisen lisäopioidin kumulatiivinen tarve oksikodoni-PCA laitteella annosteltuna. POP- postoperatiivinen päivä.